Equip d'anàlisi
20/07/2024

COMUNS

Notes sobre la darrera enquesta postelectoral del CEO:

Introducció:

- Treball de camp: entre el **10 de juny i el 8 de juliol**, just després de les europees i fins agafar tota la crisi d'ERC amb els cartells dels Maragall.
- Mostra: una mostra final de **2.000** persones, **entrevistades presencialment** per GESOP.

Anàlisis:

BLOC I: INDICADORS ELECTORALS

1. **Estabilitat total dels espais polítics davant la possibilitat d'una repetició electoral.**

   La intenció directa de vot demanda pel CEO (amb la pregunta "Si el mes d'octubre se celebressin eleccions al Parlament de Catalunya, a quin partit o coalició votaria") ens indica una estabilitat absoluta de tots els espais polítics. La indecisió es situa sols en el 12% de la mostra, el que reforça la idea de que els blocs ara mateix estan estables. L'abstenció declarada es situa en el 8,1% (la qual és elevada).

2. **Fruit d'això trobem una estimació electoral que dibuixa dos escenaris: un optimista de creixement i un pessimista de baixada o manteniment dels resultats del 12M.**

   Els Comuns estarien consolidats en un sol que va dels 5 als 8 escons i entre 5-7% del vot, podrien perdre 1 escó o guanyar-ne 2. Els més beneficiats davant d'una repetició segons les dades del CEO serien ERC i el PSC que en l'escenari optimista podrien guanyar 3 i 4 escons respectivament, mentre que Junts nomes podria guanyar 1. Això s'ha d'entendre en un context de refredament de les mobilitats dels electorats després de les eleccions: la majoria de canvis de partit ja s'han produït, **poca és la gent que te ara mateix intenció de canviar el seu vot**. Aquest és el context actual.

3. **Les transferències de vot reforcen aquesta sensació d'estabilitat: fidelitats de vot elevades i pocs moviments entre partits.**

   El PSC (79%) i Junts (81%) son els que mostren unes taxes de fidelitat electoral més elevades i menys fugues de vot. Son els dos grans espais dominants de l'escena política actual. ERC si bé de moment no perd molt més cap a Junts (3% i recupera un 3%) ni cap al PSC (2% i recupera un 3%) però baixa en fidelitat **fins el 60% una de les més baixes**, producte d'enviar cap a l'abstenció o indecisió un **30% dels seus votants del 12M**. En els Comuns trobem més mobilitat del vot: enviem fins un 10% del nostre vot al PSC i un altre 10% a ERC+CUP (6% i 4%). Tot i això una fidelitat electoral del **69% ens assegura el sol del que parlàvem**. No es detecten grans fugues a la indecisió o l'abstenció (6%) és el partit que te més mobilitzats als seus.

Actualment, la principal entrada de votants és la que arriba de la CUP (4%). Entre els cupaires trobem una de les fidelitats més elevades (70%) sols per darrere del PP, fruit d'haver tancat la seva fuga amb Junts (perquè com dèiem, ja han marxat quasi tots segurament). La principal fuga dels cupaires es cap a ERC (9%), Comuns (4%) i cap a l'abstenció i indecisió (15%).

Gràfic 1: Matriu de transferències de vot autonòmic

Estimació de vot 2024

Record de vot 2024	PSC	Junts	ERC	PP	VOX	Comuns Sumar	CUP	Aliança Catalana	Altres	BAI
PSC	79	0	2	2	0	1	0	0	1	15
Junts	1	81	3	0	0	0	0	2	0	13
ERC	3	3	60	0	1	1	1	0	1	30
PP	3	1	0	77	1	0	0	0	1	17
VOX	2	0	2	7	69	0	0	1	5	14
Comuns Sumar	10	1	4	0	0	69	6	0	4	6
CUP	0	1	9	1	0	4	70	0	0	15
Aliança Catalana	5	7	0	2	0	0	0	42	0	44
Altres	1	0	0	0	1	3	0	4	25	66
BAI	5	2	5	2	1	1	0	0	1	83

BAI = En blanc + nul+ abstenció + indecisió

4. **Respecte les eleccions europees es pot observar quin va ser el comportament electoral que van seguir els votants de les eleccions autonòmiques.**

Mentre el PSC, el PP i Junts son els que més van fidelitzar als votants de les eleccions del 12M per les europees (vistes om una segona volta de les eleccions catalanes) ERC baixava al 57% i perdia més vots cap al PSC (8%), la CUP va enviar els seus vots cap a ERC (29%) Podemos (15%) i els Comuns (9%). Un 12% dels votants d'AC va votar al PSC en les europees i un 18% es va repartir a parts iguals entre ERC i PSC, tot i que la majoria es van abstenir (46%). En els Comuns la principal fuga va ser aquella cap a Podemos (25%) i l'abstenció (14%). Després un 8% va marxar al PSC i un altre 6% a ERC. Nomes van rebre vot considerable de la CUP (9%) mentre que del PSC i ERC va arribar molt poc (3%). Junts, ERC, CUP i AC son els partits que més vot van enviar a l'abstenció (a banda de Vox).

Gràfic 2: Matriu de transferències de vot autonòmiques-europees

Record de vot a les europees

Record de vot a les catalanes	PSC	Junts	ERC	PP	VOX	Aliança Catalana	Comuns Sumar	Altres	BAI
PSC	72	1	0	2	1	1	3	1	19
Junts	3	69	5	0	0	2	0	0	21
ERC	8	3	57	1	0	2	3	1	25
PP	0	0	0	76	2	0	0	4	18
VOX	0	0	0	3	59	0	0	7	31
Comuns Sumar	8	1	6	0	0	25	43	3	14
CUP	3	4	29	1	0	15	9	16	23
Aliança Catalana	12	9	9	5	5	2	0	12	46
Altres	0	3	0	3	0	14	3	31	46
BAI	3	1	1	2	1	1	0	1	90

5. **Les segones opcions de vot dels electors indiquen que els partits que més vot han rebut d'altres opcions en les passades eleccions tenen ara un electorat més divers, possiblement més volàtil encara que ara no notem els efectes en les enquestes.**

   Es important comparar les segones opcions de vot del Baròmetre d'ara amb les del Baròmetre previ a les eleccions del maig. Així veiem com el PSC ha passat de tenir nomes un 21% de votants que si poguessin votar una segona opció votarien als Comuns, a un 33%. O Junts que ha passat de tenir un 43% de votants que podrien votar a ERC a un 52%. En la mateixa lògica, entre els nostres votants pugen els d'ERC (passen de ser un 27% a un 30%) i CUP (els de la CUP passen de ser un 9% a un 21% dels nostres votants que els tenen com segona opció de vot). També ho veiem en els d'ERC i CUP: els seus que ens tenen com segona opció de vot pugen (en la CUP passen de ser un 23% a un 33% i en ERC d'un 14% a un 16%).

Gràfic 3: Segones opcions de vot per votants

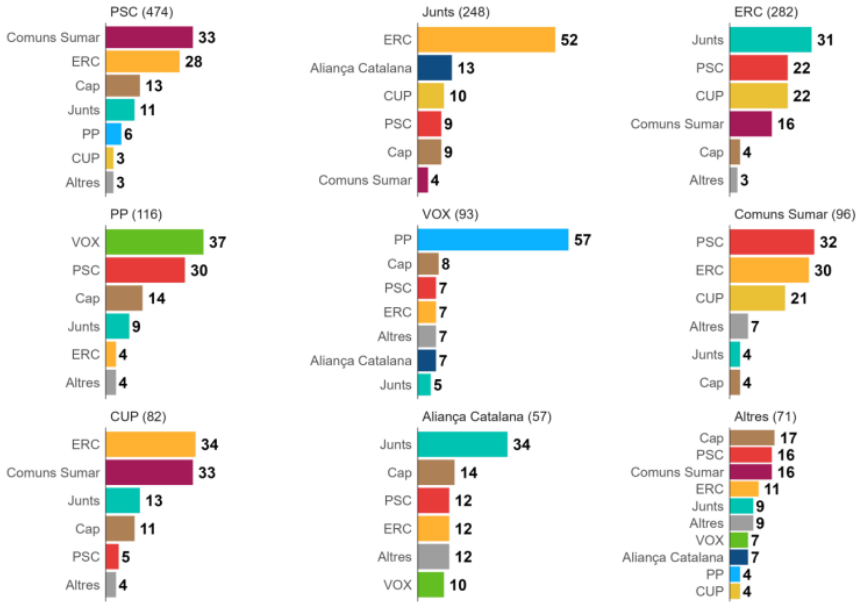

6. **Lideratges estables: Illa es el líder més ben valorat pels catalans i catalanes (l'únic que aprova) mentre que Puigdemont i Orriols son dels pitjors valorats.**

   El coneixement i valoracions dels lideratges polítics del país es manté sense novetats, **potser la més evident es l'aprovat d'Illa per primera vegada, que ha passat d'un 4,5 a un 4,7 i ara a un 5,2.** D'altra Puigdemont segueix la tendència contrària i va baixant del 4,1 de fa dos baròmetres a un 4 i ara un 3,9. Jessica Albiach manté la seva anterior nota (4,6) i en el cas d'Aragonés baixa respecte el 4,9 anterior al 4,8. Orriols suspèn amb un 3,6. Respecte el coneixement dels lideratges, **cal destacar que Jessica ha millorat molt els seus anteriors números fins arribar a un 52%** de

coneixement (passa del 40% al 42% fins el 52% actual). Tot i que Orriols obté el 55%. Per dalt, Puigdemont, Illa i Aragonés superen el 90%.

Per electorats, **els millors valorats entre els propis votants son Illa (7,1), Puigdemont (8) i Orriols (7,1).** Jessica obté un 6,3 i l'únic altre electorat que l'aprova és del PSC (5,1) en ERC treu un 4,9 i en la CUP un 4,7. Aragonés te un 6,2 entre els seus i Laia Estrada un 6.

Gràfic 4: Valoració de lideratges per simpatia de partit

	Població general	PSC	Junts		PP	VOX	COMUNS Sumar	CUP		Cap
	5,2	7,1	4,6	5,2	5,1	3,6	5,8	3,6	2,7	4,5
	4,8	5,2	5,0	6,2	3,9	3,0	5,1	4,0	2,6	4,2
	4,6	4,5	4,7	4,8	4,3	2,6	5,3	6,0	2,4	3,8
	4,6	5,2	4,3	4,9	3,8	2,2	6,3	4,7	1,9	4,0
	3,9	2,8	8,0	5,2	1,7	1,9	3,4	5,1	3,9	3,1
	3,6	3,3	4,4	3,2	4,2	3,8	2,6	1,9	7,1	3,8
	3,1	3,1	2,5	2,7	6,3	4,7	2,7	2,0	3,7	3,3
	1,9	2,2	1,4	1,2	4,2	6,1	1,0	0,7	2,1	2,1

7. **La investidura de Salvador Illa és l'escenari més probable pel 65% de catalans i catalanes. Nomes un 14% pensa que Puigdemont serà investit. Un 20% no es posiciona.**

Bona part de les dades electorals de l'enquesta estan condicionades a aquest fet. La gent no pensa que hi haurà una repetició electoral, el produeix que els blocs estiguin més o menys estables. Així ho pensa un 85% dels nostres votants, un 82% dels del PSC o un 71% d'ERC. Només en Vox i en Junts els percentatges dels qui creuen que Illa serà investit son més baixos (tot i vorejar més del 50%). Però a més a més, cal destacar **que un 46% dels nostres votants pensen que ERC i els Comuns son els que l'haurien d'investir:** és la xifra més alta de tots els electorats, ja que en el PSC son un 28% que ho pensen igual i en ERC un 26% tot i que un altre 17% pensa que hauria de ser sols amb el suport d'ERC i un 14% inclou a Junts en l'equació: **un 57% de votants d'ERC pensen en investir a Illa.**

D'altra banda davant la pregunta de qui hauria d'investir a Puigdemont, els enquestats no es posicionen de forma tan clara. Apareix un 27% de votants del PSC que diuen que el PSC. Un 21% de votants de Junts que aposten per un pacte independentista (ERC+CUP) o un 17% d'ERC que es posicionen

en aquest sentit. La resta de partits no tenen mostra significativa com per comentar-ho.

BLOC II: CONTEXT ECONÒMIC, CULTURAL I SOCIAL DE CATALUNYA

8. **Els principals problemes de Catalunya tornen a estar dominats per la insatisfacció política, mentre l'accés a l'habitatge torna a la palestra i el canvi climàtic baixa a mínims impulsat per la superació de la sequera.**

L'accés a **l'habitatge** presenta una tendència ascendent que s'accentua en aquesta onada. La **immigració** va guanyant rellevància com a problema des del març de 2023 i la **inseguretat** ciutadana segueix una tendència a l'alça. Son els temes que sembla que dominaran l'agenda a partir d'ara. Finalment, **el canvi climàtic-sequera**, que va esdevenir el principals problema en l'onada anterior, retrocedeix posicions fins quedar la darrera preocupació de la ciutadania. Un dels canvis també més destacables és la pràctica desaparició de l'agenda de les temàtiques sobre el conflicte territorial català. Les relacions Catalunya-espanya continuen a la baixa i no son el principal problema ni dels partits independentistes. **Per edats** la insatisfacció amb la política és el principal problema pels majors de 35 anys i augmenta amb l'edat de la persona enquestada. Per contra, entre els menors de 25 anys (generació Z), el principal problema és la inseguretat ciutadana i per la franja dels 25 als 34 anys (millenials), l'accés a l'habitatge.

Entre els Comuns el principal problema és l'accés a l'habitatge (l'electorat més preocupat per això amb un 29%) i la sanitat (11%). També per la CUP en que fins un 22% respon l'accés a l'habitatge com a problema i un 10% millorar polítiques socials (les relacions cat-esp ni apareixen com a problema per aquest electorat). En ERC el primer és la insatisfacció política (16%) i el segon l'accés a l'habitatge (12%). Entre els votants socialistes el primer problema també és la insatisfacció política (18%) i el segon la sanitat (13%), Més baix trobem l'accés a l'habitatge (11%).

Gràfic 5: Evolució de les principals problemàtiques de Catalunya

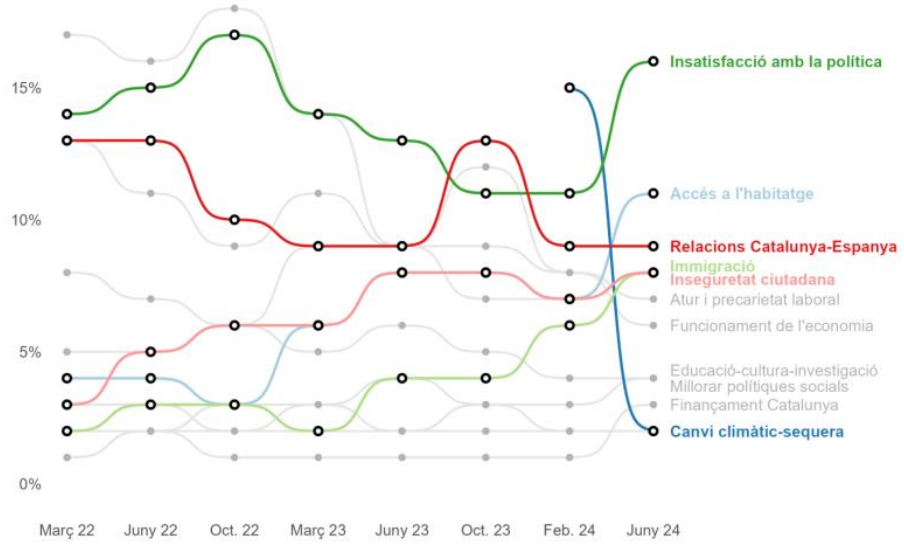

9. **Per reforçar aquesta sensació de retorn de l'agenda més material front l'agenda més nacional ens trobem que de les prioritats que la gent demanda al seu pròxim govern, les relacions Catalunya-Espanya és la darrera i el ranking ho encapçala reduir les desigualtats socials, seguit de impulsar el creixement de l'economia.**

En el nou context global i internacional d'incerteses guanyen pes els discursos que son capaços d'inspirar confiança i seguretat. Al mateix temps a Catalunya la gent expressa un clar desig de millora de drets que encaixa amb el retorn material. Per això la demanda de **reducció de desigualtats es transversal entre tots els partits progressistes**, tant en el PSC, com ERC, com en la CUP, com en els Comuns és la principal demanda pel pròxim govern. També és la primera demanda de l'electorat de Junts i dels que no van votar a cap partit. El **canvi climàtic** és la segona demanda dels Comuns (13%) i la CUP (8%) i la tercera d'ERC (14%).

Respecte sobre quin es el partit millor capacitat per gestionar aquestes diferents demandes, el PSC és el que més destaca entre un sentiment de desconfiança absolut. Aproximadament un terç de les persones enquestades creu que no hi ha cap partit capacitat per impulsar el creixement econòmic, mantenir l'ordre i la seguretat pública i reduir la pobresa i les desigualtats socials. Els Comuns destaquen una mica en reduir la pobresa i les desigualtats socials, **el PSC es fa fort com a partit més capacitat de tractar les relacions entre Catalunya-Espanya** (25% front el 12% d'ERC o el 8% de Junts).

Gràfic 6: Prioritats del pròxim govern per electorats

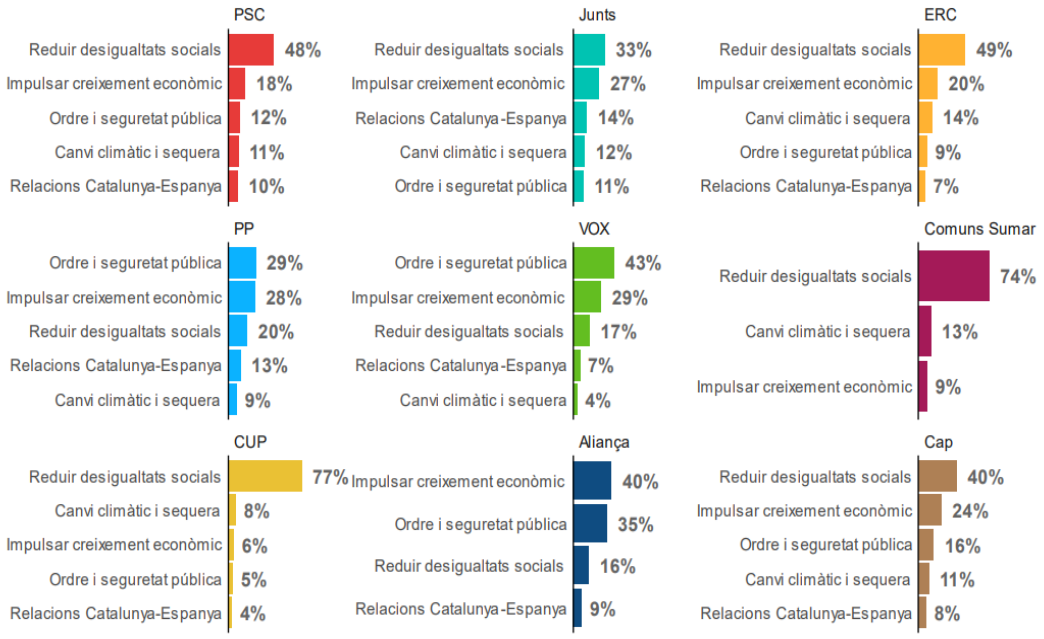

10. Triangulació estratègica per temàtiques: desigualtats i pobresa, impulsar el creixement econòmic.... i?

Si observem els partits que son més capacitats per afrontar certs temes crida l'atenció que el PSC hagi superat a ERC i Junts com el partit millor preparat per tractar les relacions Catalunya-Espanya. L'estratègia dels socialistes lis ha permès arribar als votants d'ERC, que l'han vist com el garant de la nova etapa que s'ha d'obrir en la Catalunya post-procés.

A llarg termini els **Comuns haurien de poder escollir 3 temes principals sobre els que desenvolupar la seva acció política en el Parlament**: La triangulació és una de les millors estratègies polítiques (a llarg termini) per ampliar els suports electorals dels partits. Fixar un marc d'elecció de 3 temes sobre els quals fer campanya / prioritzar (número òptim segons mnemotècnia). Escollir 2 temes prioritaris (i que siguin vectors de vot, és clar), que siguin 'tradicionalment' associats a l'espai polític / partit propi (i a ser possible, on el partit / candidat tingui una bona valoració per part de la ciutadania). Però també escollir un tema que, a més de potencialment captador de votants i estratègic, estigui 'tradicionalment associat' al nostre principal (o a un d'ells) rivals polítics... i, sobre el qual, volem aconseguir-ne una millor valoració (del nostre partit / candidat) a llarg termini.

Amb les dades actuals i històriques sabem que els Comuns som forts com a partit que defensa l'accés a l'habitatge i redueix les desigualtats socials. Agafar més perfil propi en aquests temes es recomanable. El tercer tema, més vinculat a una marca rival podria ser impulsar el creixement econòmic: economia i desigualtats socials tenen encaix en un relat sobre transició ecològica.

Gràfic 7: Partits més capacitats per fer front a les diferents temàtiques

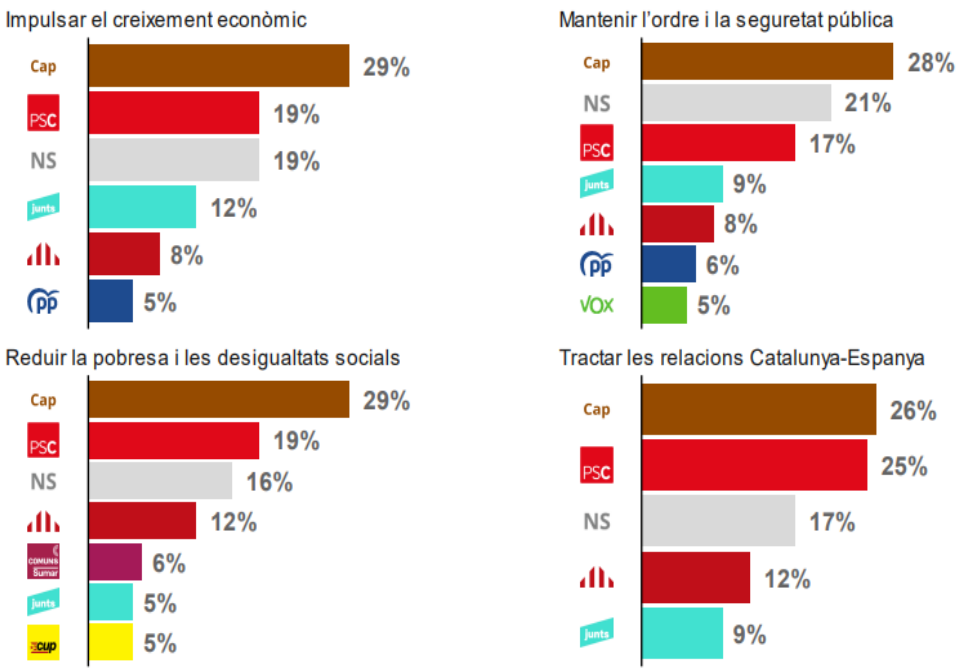

11. **Va creixent l'optimisme econòmic a Catalunya i Espanya i també respecte la situació econòmica personal. Tot i que les opinions negatives continuen sent majoritàries.**

    Tot i el clar repunt optimista respecte la percepció de l'estat de l'economia del país les opinions negatives son majoritàries. A destacar que son les dones i la gent de més edat que te una percepció més negativa de la seva situació econòmica i els homes joves els que en tenen una de millor. Per record de vot més d'un 30% dels electors d'Aliança Catalana, VOX, els que no van votar cap partit i el PP diuen que la seva situació econòmica personal ha empitjorat. Però gairebé un **40%** dels votants de la CUP diu que ha millorat i un 25% dels Comuns també. **La polarització entorn l'economia és evident:** els percentatges de resposta de millorament més alt es troben en els partits d'esquerres i els més negatius en els partits de dretes.

BLOC III: POLARITZACIÓ AFECTIVA

12. **El col·lectiu que desperta més antipatia entre les persones enquestades és la gent contrària al feminisme; el segueix a una distància considerable la gent de dretes. Els perfils que generen una major simpatia són la gent feminista i d'esquerres.**

    Dins del context que hem descrit en altres ocasions de tancament de cicles expansius per les esquerres i de creixement de les opcions reaccionaries, trobem també que Catalunya és dels territoris on més simpatia hi ha cap als col·lectius d'esquerres i/o feministes. El feminisme és un pensament molt transversal, la gent contraria a aquest és la que rep menys simpatia de la ciutadania així com la gent de dretes.

    Tot i això, la gent que vota al PSC i a ERC son els col·lectius partidista que més simpatia desperten. Els Comuns son els tercers. Tanquen per dalt, Vox, Aliança i la CUP com els partits més antipàtics.

Gràfic 8: Simpatia als votants de diferents partits.

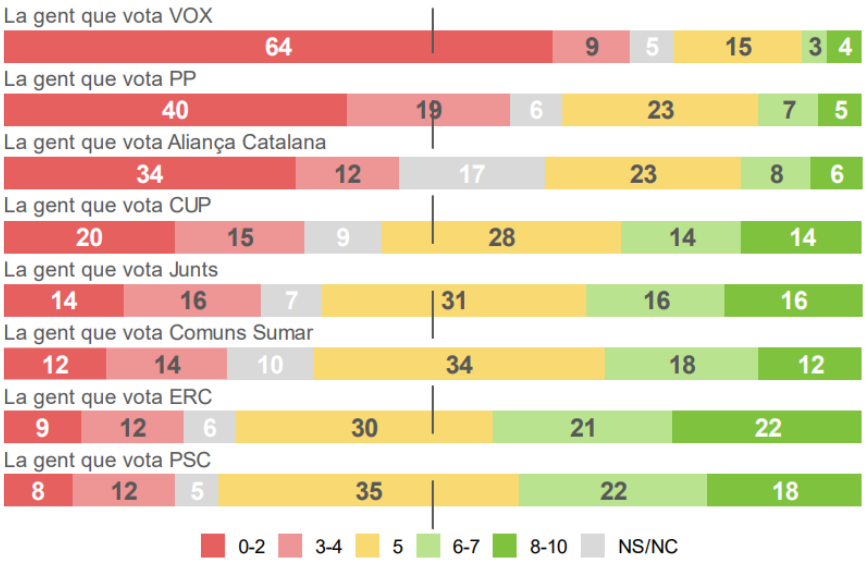

Si s'observa per electorats els votants dels Comuns desperten més simpatia entre ells mateixos (i molt elevada, 8,2) després els següents que "lis cauen millor" als nostres votants son els de la CUP (6,3) , els d'ERC (6,2) i el PSC (6). Els qui menys, son els de Junts (4), PP(2,2), Vox (0,5) o AC (1,5). Entre la resta, els únics que puntuen més elevats als votants dels Comuns son els de la CUP (6). Entre els d'ERC trèiem un 5,5 i entre els del PSC un 5,4. **A destacar que ERC i PSC son els que reben més simpatia entre aquells que no van votar cap partit.**

BLOC IV: RELACIONS CATALUNYA-ESPANYA

13. **Els partidaris del "no" a la independència arriben al 53% i el 'sí' es queda en el 40%, la distància més gran des que hi ha registres del CEO:**

Canvi de xip en la societat catalana, com hem explicat en molts altres llocs el procés arriba al seu final i amb ell els partidaris de la independència. De fet la lectura amb l'anterior CIS es complementaria. Si el CIS ens indicava que la campanya del 12M va girar efectivament sobre passar pagina o no del procés, una vegada confirmat el resultat, la societat catalana decideix passar pagina definitivament. Per això per primera vegada des de 2015, el model autonòmic és la primera opció amb un 34% trencant l'empat tècnic que existia des d'octubre de 2023 entre una Catalunya independent i una Catalunya com a CCAA d'Espanya. L'independentisme s'estanca en un 31% i l'autonomisme obté la seva puntuació més alta consolidant la tendència ascendent. La proposta federal és la tercera però no acaba de consolidar una tendència ascendent. Es manté vora el 20/23% des del 2016, va arribar al seu màxim al 2015 (26%). Tot i això com també hem repetit més d'una vegada, s'ha de tenir present que encara que els principals problemes i les prioritats dels catalans i catalanes hagin canviat el conflicte segueix sense resoldre's. **Catalunya continua volent decidir el seu futur polític en una consulta vinculant. Això ho afirmen enquesta després d'enquesta tres quartes parts de la ciutadania catalana (independència pactada i unitat pactada sumen el 66%).** Les causes fonamentals que van iniciar els anys de polarització a Catalunya segueixen sense resoldre's: ni hi ha hagut un reconeixement del fet singular català ni els catalans i catalanes s'han pronunciat sobre el seu futur.

Gràfic 9: Preferència per les relacions Catalunya-Espanya

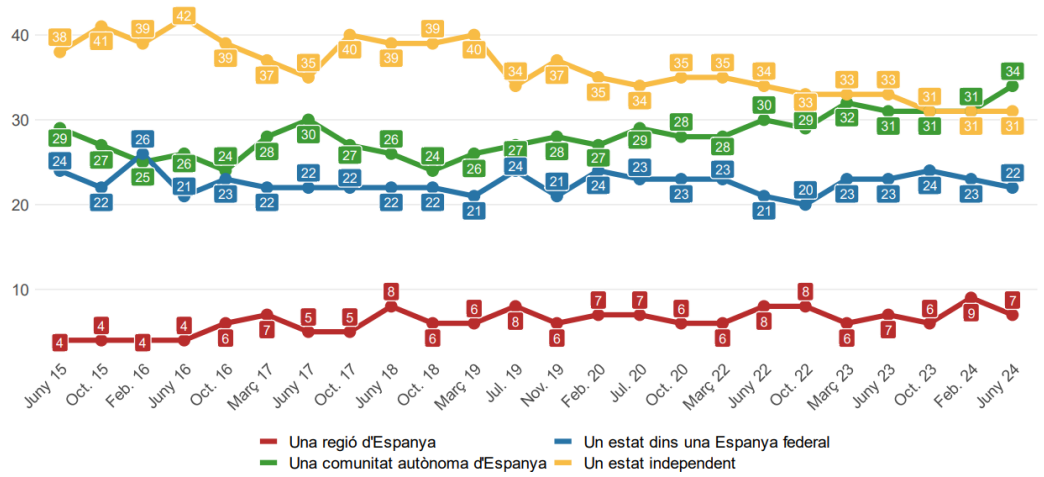

14. Per electorats els Comuns mantenen un 30% d'electorat que donaria suport a la independència tot i que es una fracció del nostre electorat que va a la baixa.

En general la pregunta binària capta malament els posicionaments respecte la qüestió territorial. Quan s'observa l'evolució d'aquestes postures per record de vot veiem que la preferència per un Estat federal és la majoritària en el nostre espai des de fa temps.

Si la pregunta es fa més complexa, apareix un 33% que vol la independència pactada i un altre 40% que vol la unitat pactada. Entre els votants dels Comuns. Un 21% no te una posició definida. El PSC te sols un 16% i en ERC, CUP i Junts superen el 70%. Destaca AC com el partit independentista que te un electorat menys independentista (56%).

Gràfic 10: Evolució del suport a la independència (pregunta binària si o no)

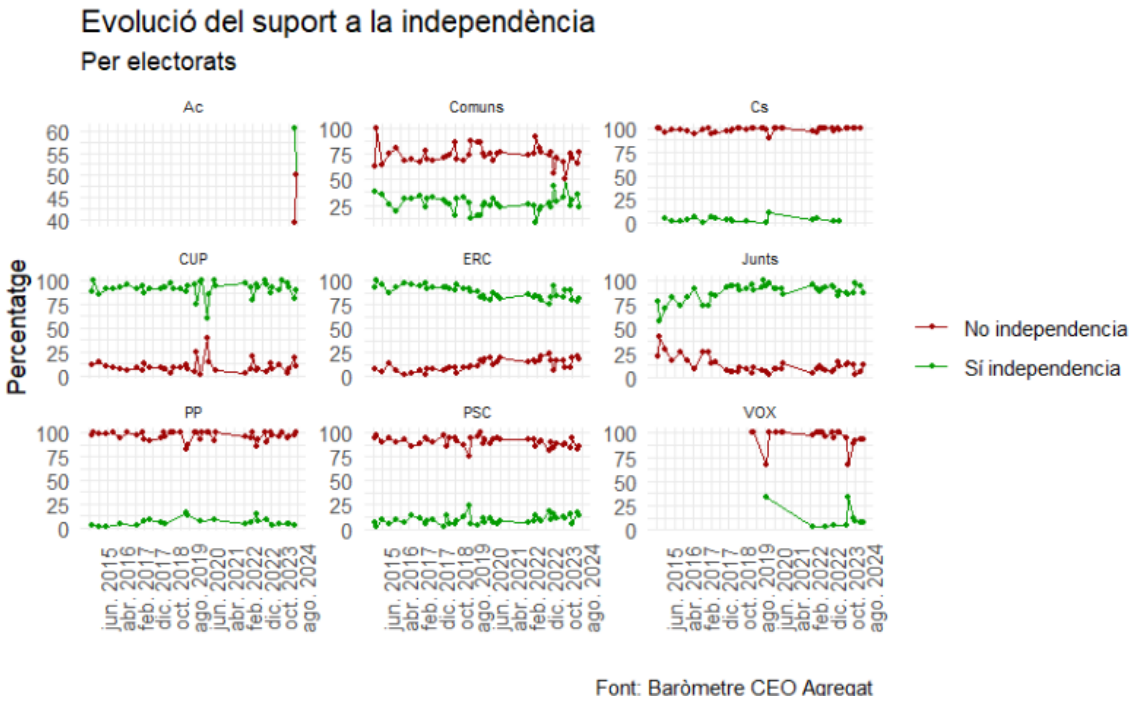

Gràfic 11: Evolució de les relacions territorials preferides

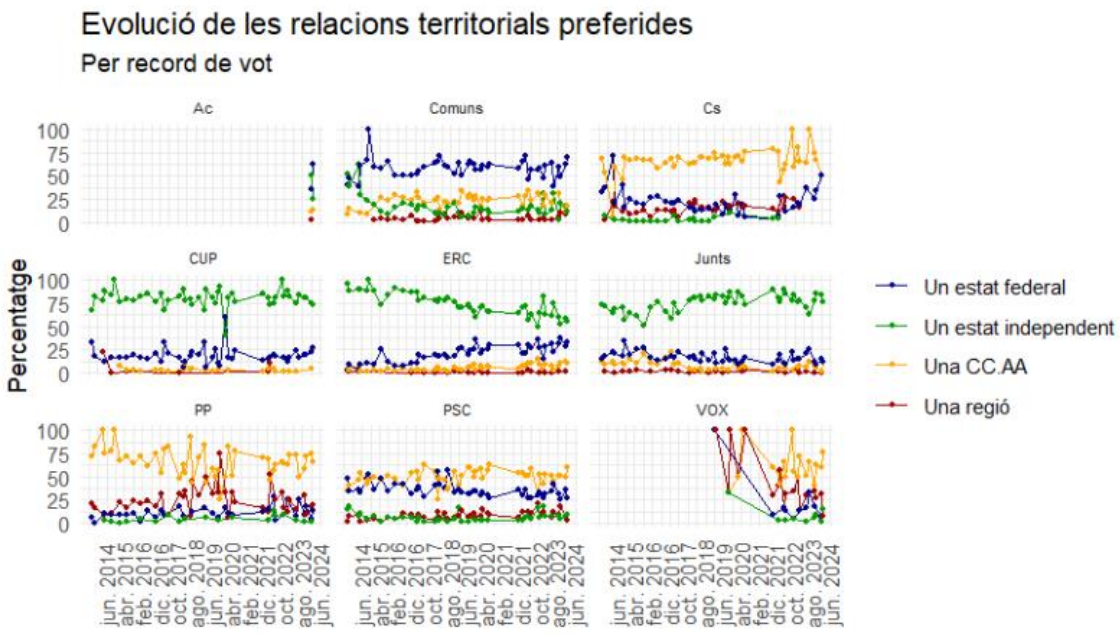

15. Els governs de Catalunya i Espanya però el d'Espanya remunta posicions i obté la seva segona millor nota.

El Govern de coalició d'Espanya retorna al 4,4 que va obtenir just fa un any abans de les eleccions del 23J. Es la seva millor nota en l'històric des del 2018. En el cas del govern de la Generalitat es manté estable en el 4,3. Els votants d'ERC són els únics que aproven la gestió del Govern català. Amb tot, els de Comuns Sumar i el PSC valoren l'executiu amb gairebé un 5. Per la seva banda, els de VOX i Aliança Catalana li atorguen una qualificació inferior a 3. El 60% o més dels electors d'ERC, el PSC i Comuns Sumar puntuen amb un 5 o més a la gestió del Govern de Catalunya.

Gràfic 12: Valoracions dels governs per electorats

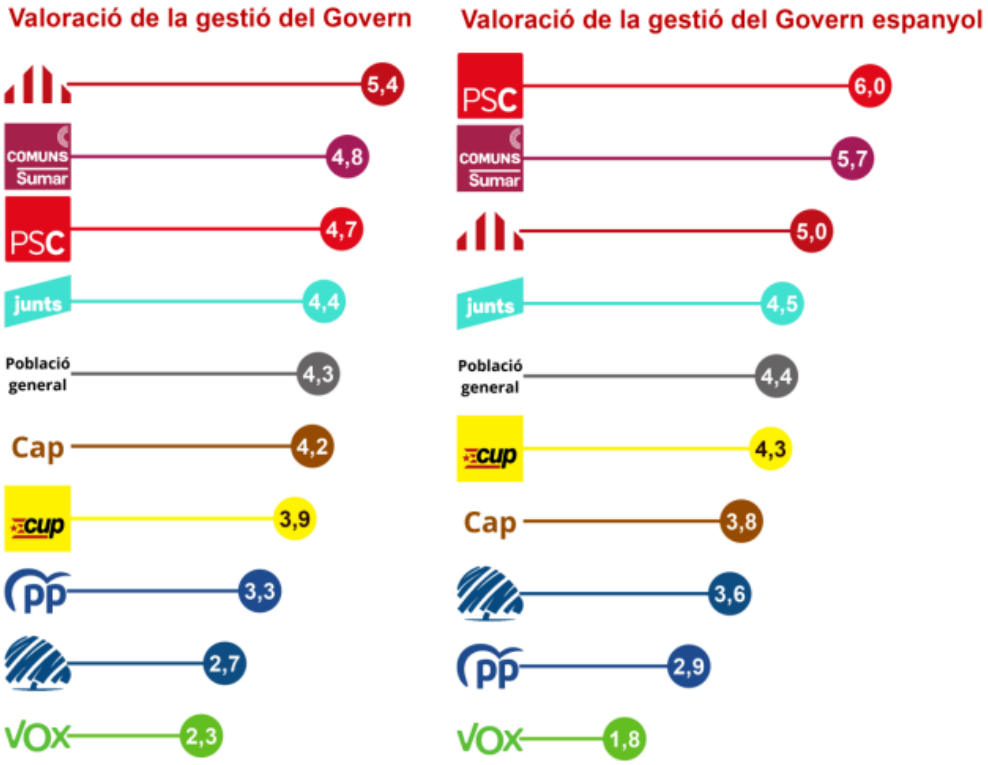

BLOC V: CONSUM INFORMATIU DE LA POBLACIÓ

16. La televisió és la principal font d'informació política diària de les persones enquestades. Quatre de cada deu veu diàriament notícies o programes sobre qüestions polítiques a la televisió.

Segueixen les xarxes socials (28%), la premsa (26%) i la ràdio (25%). Només un 11% parla diàriament amb amistats, familiars i coneguts sobre qüestions polítiques. Però com ja sabem si es mira per franges d'edat: de 18 a 49 anys el mitjà principal son les xarxes socials, la televisió és hegemònica entorn els a +64 anys.

Amb major o menor intensitat la televisió és el principal mitjà d'informació política diària pels votants de Junts, el PP, el PSC i ERC. Entre els de la CUP predominen les xarxes socials. Els Comuns s'informen indistintament per les xarxes socials o la televisió.

- **Canal de televisió** més habitual per electorats: hegemonia absoluta de TV3 compaginada amb mitjans d'àmbit estatal en els partits no independentistes.

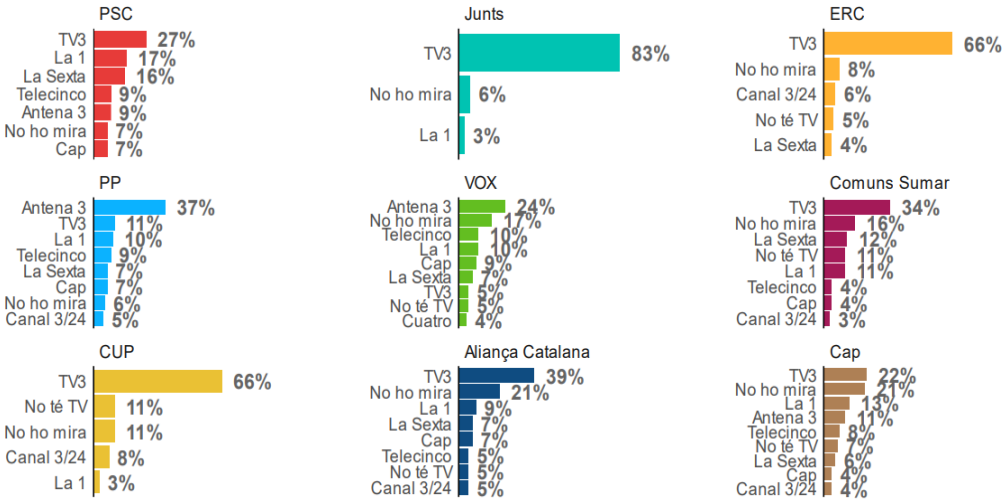

- **Emissora de ràdio** més habitual per electorats: RAC1 i Catalunya Ràdio entre els votants independentistes, Cadena SER la cadena principal entre els votants d'esquerres federals.

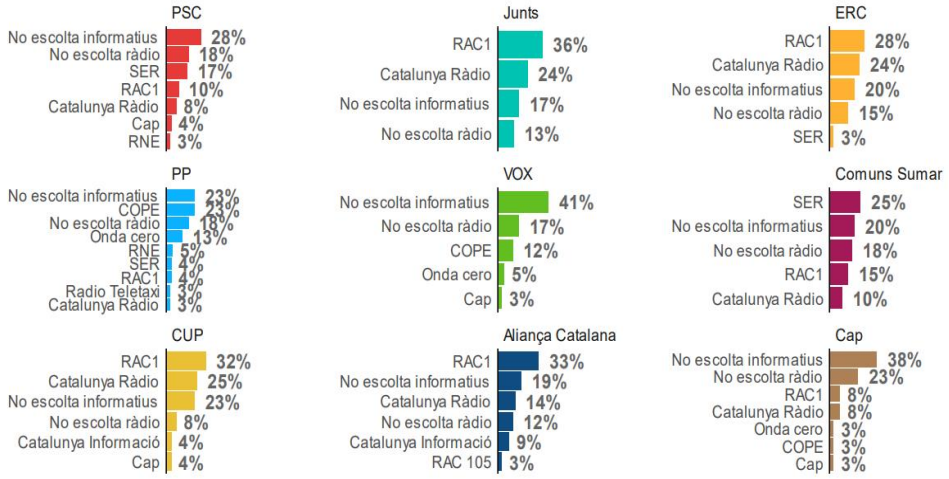
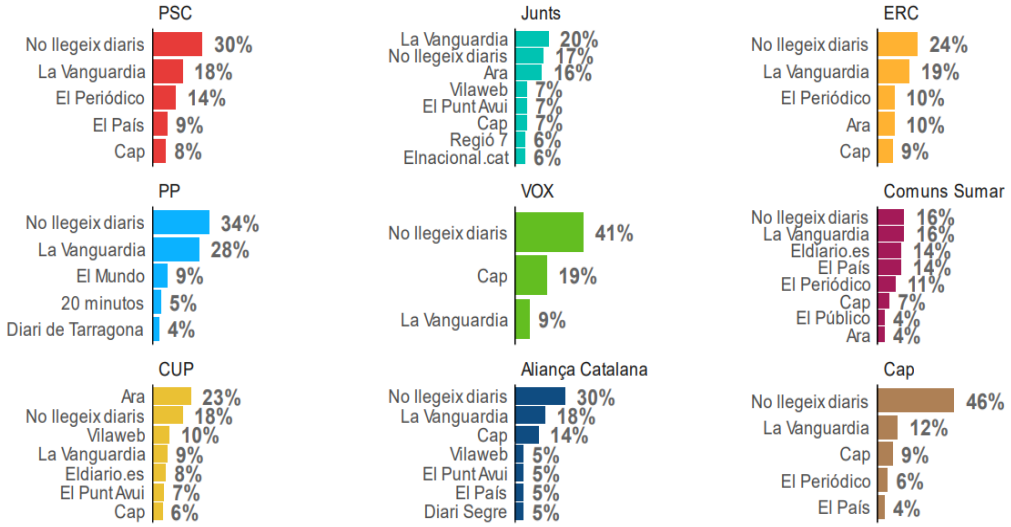
- **Diari en paper o digital més habitual, per electorats:** La Vanguardia és el diari més llegit, sols la CUP s'informa més a traves del diari ARA, Eldiario.es es el segon més llegit entre els Comuns i el tercer entre la CUP.